

§ 1. Podwyższa się do 15% podstawy wymiaru emerytury dodatek do emerytury z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą wojskową przysługujący na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114).

§ 2. Podwyższa się do kwoty 400 zł miesięcznie dodatek do rent inwalidzkich i rodzinnych z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów przysługujący na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11).

§ 3. Renty inwalidzkie dla inwalidów wojennych i wojskowych zaliczonych do I grupy inwalidów, wypłacane w

kwotach ustalonych uchwałą Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352), podwyższa się do kwoty:

- 1) 1.910 zł miesięcznie, jeżeli inwalidztwo I grupy pozostaje w związku ze służbą wojskową,
- 2) 1.310 zł miesięcznie, jeżeli inwalidztwo to nie pozostaje w związku ze służbą wojskową.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

365

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1972 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego za rok 1972 w niektórych przedsiębiorstwach produkcyjnych i remontowo-budowlanych handlu wewnętrznego i usług.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia w 1972 r. funduszu zakładowego w podległych lub nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług:

— państwowych przedsiębiorstwach produkcyjnych oraz remontowo-budowlanych nie posiadających oddziałów (zakładów) na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,

— oddziałach (zakładach) przedsiębiorstwach produkcyjnych i remontowo-budowlanych, działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”,

— z wyjątkiem przedsiębiorstw, które tworzą fundusz zakładowy na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1967 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłu terenowego (Dz. U. Nr 5, poz. 18).

§ 2. 1. Fundusz zakładowy przedsiębiorstwa tworzy się z zysku osiągniętego przez nie w 1972 r.

2. Przez zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w 1972 r. rozumie się zysk bilansowy skorygowany zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. Przedsiębiorstwa, które w latach 1969—1971 osiągnęły średni zysk bilansowy nie mniejszy od kwoty stanowiącej 3% średniego osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie dokonują odpisu w wysokości zależnej od stosunku, w jakim pozostaje zysk osiągnięty w roku 1972 do zysku osiągniętego w roku 1971, obliczonej zgodnie z tabelą wysokości odpisów na fundusz zakładowy, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe oraz przedsiębiorstwa, które w latach 1969—1971 osiągnęły średni zysk bilan-

sowy mniejszy od kwoty stanowiącej 3% średniego osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie, dokonują odpisu na fundusz zakładowy w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono wynik bilansowy w porównaniu do wyniku bilansowego osiągniętego w roku 1971, po dokonaniu korekt określonych w art. 6 ust. 1 ustawy.

2. Odpis na fundusz zakładowy (ust. 1) nie może być mniejszy od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1972 r. osobowego funduszu płac.

3. Jeżeli kwota, o którą poprawiono wynik bilansowy, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w okresie sprawozdawczym osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od sumy, o którą poprawiono wynik bilansowy.

§ 5. Przedsiębiorstwa nowo powstałe oraz powstałe w wyniku reorganizacji przedsiębiorstw dotychczasowych dokonują odpisu w wysokości zależnej od stosunku, w jakim pozostaje zysk osiągnięty do zysku planowanego na 1972 r., obliczonej zgodnie z tabelą wysokości odpisów na fundusz zakładowy, stanowiącą załącznik do rozporządzenia, z tym że w razie osiągnięcia zysku powyżej 120% zysku planowanego do ustalenia wysokości odpisu na fundusz zakładowy przyjmuje się za podstawę obliczenia zysk bilansowy w wysokości 120% zysku planowanego na 1972 rok.

§ 6. Jeżeli plan przedsiębiorstwa na 1972 r. zakłada zmniejszenie zysku w stosunku do roku 1971, przedsiębiorstwo może dokonać za zgodą jednostki nadrzędnej odpisu na fundusz zakładowy według zasad określonych w § 5.

§ 7. W przedsiębiorstwie, które osiągnęło zysk większy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w 1972 r., odpis na fundusz zakładowy nie może przekroczyć 90% zysku bilansowego.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy, jeżeli zysk osiągnięty w 1972 roku (§ 2) będzie o ponad 20% niższy od zysku osiągniętego w 1971 roku lub zysku planowanego na rok 1972, o ile podstawą obliczenia odpisu na fundusz zakładowy jest zysk planowany (§§ 5 i 6).

2. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunku, o którym mowa w ust. 1, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na 1972 r. osobowego funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, w którym zajdzie konieczność zneutralizowania skutków obniżenia zysków wywołanych przyczynami niezależnymi od przedsiębiorstwa, może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, a w granicach limitów określonych przez tego Ministra dla poszczególnych central, zjednoczeń lub niektórych przedsiębiorstw:

- 1) dyrektor właściwej centrali (zjednoczenia), po zasięgnięciu opinii opinii centrali oraz zarządu głównego właściwego związku zawodowego,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planem terenowym, po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego,
- 3) dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego po zasięgnięciu opinii zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwo może dokonać odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r., przyjmując za podstawę obliczenia tego odpisu wynik wykazany w sprawozdaniu finansowym, a za podstawę rocznego odpisu wynik bilansowy ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt wymienionych w art. 6 ustawy.

2. Przedsiębiorstwo może dokonać wypłaty zaliczkowej w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r. Wypłata zaliczkowa na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego w tym okresie.

§ 11. 1. Jeżeli dokonana w 1972 r. wypłata zaliczkowa przekroczy sumę funduszu zakładowego na 1972 rok, kwota nadpłacona podlega potrąceniu z funduszu 1973 roku bądź z funduszy następujących lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisu w kwocie większej niż przysługująca.

§ 12. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127, z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do odpisów na fundusz zakładowy za 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1972 r. (poz. 365).

Tabela wysokości odpisów na fundusz zakładowy

Za osiągnięcie zysku w roku 1972 w porównaniu do zysku 1971 roku lub zysku planowanego na rok 1972	% osobowego funduszu płac wykonanego w roku sprawozdawczym
80,0	0,2%
80,1 — 90,0	0,18% za każdy 1% przyrostu ponad 80%
90,1 — 99,9	0,25% za każdy 1% przyrostu ponad 90%
100,0	4,5%
100,1 — 109,9	0,09% za każdy 1% przyrostu ponad 100%
110,0	5,4%
110,1 — 129,9	0,06% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 110%
130,0	6,6%
130,1 — 159,9	0,05% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 130%
160,0	8,1%
ponad 160,0	0,02% za każdy 1% przyrostu zysku ponad 160%

366

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1972 r.

w sprawie stosowania ograniczeń w zakresie wypłaty emerytur wojskowych i wojskowych rent inwalidzkich.

Na podstawie art. 12 ust. 4 i art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 341) oraz art. 61

ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1970 r. Nr 16, poz. 134 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342) zarządza się, co następuje: